पङ्गुबालस्त्रियोनिघ्नन् कबन्धखरताडकाः। तपस्वी यदि काकुत्स्थः कीदृक् कथय पातकी॥१२०॥

ज०म० अग्न्याहितजनप्रक्रे तापसे कस्मात्संरम्भदृत्याह पङ्गुबाले त्यादि। पङ्गुमङ्गविकलं कबन्धं बालं खरं स्त्रियं ताडकां निघ्नन् व्यापादयन् यदि तपस्वी काकुत्स्थः कीदृक् पातकीति कथय इदं किमोरीग्की॥१२०॥

भ० पङ्गुबालेत्यादि। कस्मात् संरम्भस्तव तापसे इत्यस्योत्तरमाह पङ्गु कबन्धं बालं खरं स्त्रियं ताडकाञ्च निघ्नन् रामोयदि तपस्वी तदा पातकी कीदृगिति त्वं कथय॥१२०॥

अभिमानफलं जानन्महत्त्वं कथमुक्तवान्। रत्नादिलाभशून्यत्वान्निष्फलं रामविग्रहं॥१२१॥

ज०म० यदुक्तं यं विनिर्जित्य स्त्रियोरत्नभूमयश्च न लभ्यन्तदृत्याह अभीत्यादि। अभिमानः फलं यस्य महत्त्वस्य तज्जानन् रत्नादि लाभशून्यं रामविग्रहं कथं निष्फलमुक्तवानसि विग्रहे सति अभिमानफलं महत्त्वं स्यात्॥१२१॥

भ० अभीत्यादि। न सर्व्वराज्यकल्याणदृत्यादि यदुक्तं तदुत्तर मिदं अभिमानमेव फलं यस्य तन्महत्वं जानन् त्वं कथं रामवि ग्रहं रत्नादिलाभशून्यत्वात् निष्फलं उक्तवान् अभिमानस्य फल त्वात्॥१२१॥